

“హాలో! ఎవరు కావాలి?” శ్రావ్యమయిన ఆడగొంతు విని పించింది రామనాథానికి.

“నువ్వే”

“మీరెవరు?”

“తెలుసుకోలేదా?”

“రమేషన్నయ్యా?”

“చంపేశావు! నా గుండెల్లో వీపు గుచ్చిన బాకు వీపు నుండి బయటికొచ్చినంత ఘోరంగా ఖూనీ చేశావు!”

“ఎందుకు! ఇంతకీ ఎవరు మీరు?”

“నీ ప్రియుణ్ణి!”

“ఛీ! ఏమిటా మాటలు - హు ఆర్య?”

“ఐ వాంటు - యు”

“ఛీ! స్కాండల్!” అని ఫోన్ పెట్టేసిన చప్పడయింది. తలుపు గదిపెట్టే వుంది. ఎవరూ చూశేదు. తనకు చివర ఫోన్లో జరిగిన సత్కారం ఎవరూ వినలేదు. ‘హు... ఇంకో నంబరు ట్రై చేద్దాం. లక్కెలా వుంటుందో!’ అనుకున్నాడు రామనాథం.

“ఎవరమ్మా అది?” అవతల లావణ్యను అడిగాడు - ఫోన్లోకి ఆమె అరుపులు, తిట్లు విన్న ఆమె తండ్రి.

“ఎవరో జాలాయి రాస్కెల్ నాన్నా! ఆన హ్యంగా మాట్లాడుతున్నాడు - ఫోన్ చేసి”

“ఏమి తినే పండులు. డబ్బీ రోగ్గుంటారమ్మా - ఫర్గెట్”, అని సముదాయించాడు లావణ్యను ఆమె నాన్న.

ఇంట్లో ఎవరన్నావున్నప్పుడు ఈ డబ్బీ కార్నీ చేయడం వీలుకాదు - రామనాథానికి. నాన్న ఆఫీసుకు వెళ్ళినప్పుడు, చెల్లెలు ఇంట్లో లేనప్పుడు వీలవుతుంది. ఎవడైనా చెల్లెలు - రమ - ఇంట్లో వున్నా ఆమె దూరంగా వేరే గదిలో వున్నప్పుడు ఫోన్ మీద తన ప్రయత్నాలు చేస్తుంటాడు - రామనాథం. అవతల ఆడ గొంతు ఎంటే ప్రారంభిస్తాడు తన వీరంగం. చాలాసార్లు అవతల ఫోన్ టప్ మని పెట్టిస్తారు. అయినా పట్టువీడని విక్రమార్కుడిలా తిరిగి ప్రయత్నిస్తాడు - రామనాథం.

“షట్ యువర్ షిట్టి మౌత్!” అని ఇంగ్లీషులోను - అవే మాటలు తెలుగులో తిట్టినప్పుడు, ‘యూ

డబ్బీ ఫోన్ కార్నీ

అమ్మల

- ఎస్.భక్తవల్సలం

రోగ్!" అని, 'రాస్కెల్' అని, వెధవా!' అని, 'ఇడియట్!' అని, 'పూల్!' అని బిరుదులంది నవ్వుడు మాత్రం మరో నంబరు ట్రైచేస్తాడు. తను తిన్న తిట్లు వేరే ఎవరూ వినకపోవడం వల్ల బాధ లేదు. దులిపేసుకుంటాడు.

ఒక్కోసారి అవతలి వ్యక్తి తిట్లక ఎక్కిళ్ళు పెట్టి ఏడవడం వివిసిస్తుంది. అయినా, గొర్రెను కోసే కసాయివాడిలా అతని మనసులో జాలి వుట్ట కపోగా ఆ నంబర్లు మళ్ళీ మళ్ళీ ట్రై చేస్తాడు - అవతల అమాయకురాలు దొరికిందని.

ఒకసారి తన చెల్లెలు రమ ఏడుస్తూ చెప్పింది రామనాథానికి -

"ఎవడో వెధవ ఫోన్ చేసి అసహ్యంగా మాట్లాడాడన్నయ్యా!" అని. "ఆ మాటలు పట్టించుకోకు. అసలు అలాంటి మాటలు వినపడగానే ఫోన్ పెట్టేయ్!" అని సలహా ఇచ్చి సముదాయిం చాడు రామనాథం తన చెల్లెలు రమను.

అసలు ఆమె కటువంటి ఫోన్కాలేదీ రాలేదని - అలా చెప్పేనన్నా తన అన్నకు బుద్ధిస్తుందని చెల్లెలు రమ చేసిన ప్రయత్నమే అది అని రామనాథానికి తెలియదు. అది జరిగిన కొంత కాలం రామనాథంలో ఫోన్ ద్వారా తను చేస్తున్న పని మంచిది కాదన్న విచిత్ర మొదలయింది. అయినా, తిరిగి ఒంటరిగా ఇంట్లో వున్నప్పుడు అతడి బలహీనత మళ్ళీ బయటపడి - డబ్బీ కార్నీ చేయడం ప్రారంభించాడు.

రామనాథానికి పెళ్ళయింది. మెయిన్ హాల్లో వున్న టెలిఫోన్కు ఒక ఎక్స్టెన్షన్ బెడ్రూంలో పెట్టించడం జరిగింది. డబ్బీ ఫోన్కార్నీ చేయాలనే అతని డబ్బీ హాబిట్ అతన్నొదిలి పోలేదుగాని భార్య - సుమిత్ర - ఇంట్లో వుండడం వల్ల వీలుకావడం లేదు. ఆమె వుట్టింటికి వెళ్ళినప్పుడు, ఇంట్లో ఎవరూ లేని సమయాల్లో మాత్రమే తన

నోటి దురద ఫోన్ ద్వారా తీర్చుకునే ప్రయత్నం చేయగలుగుతున్నాడు

ఒక రాత్రి తన బెడ్రూంలో పడకపై రామనాథం మాగన్నుగ నిద్రలోకి జారుకుంటుండగా ఫోన్ మోగింది. బద్దకంగా లేచి ఫోన్వెత్తుకున్నాడు. అప్పటికే హాల్లోని రిసీవరు సుమిత్ర ఎత్తుకువి మాట్లాడోంది.

"హాలో! టు త్రి డబుల్ సిక్స్ వన్ హియర్!" అంటోంది సుమిత్ర.

"ఓ! వాటే స్వీట్ వాయిస్!"

"ఎవరు మీరు?"

"సలీం"

"ఏ సలీం? - అనార్కలి కావాలా!"

"నీవే నా అనార్కలి."

"ఎలా తెలుసు?"

"నీ తీయని గొంతు నీవు తప్పక అనార్కలి అంత అందంగా వుంటావని నా మనసుకు చెబుతోంది."

"ఏం! నీకేమన్నా పిచ్చా?"

"అవును పిచ్చి - ప్రేమ పిచ్చి."

"ఎక్కడో విన్నట్లుంది - నీ గొంతు. మధు బాబా!"

"నీ పువ్వులోని మకరంధాన్ని గ్రోలాలని - ఆ మధువును తనివితీరా పొందాలని పరితపించే తుమ్మెదను."

"నీవు తుమ్మెదవవునో కాదో గాని - ఉమ్మెత్త కాయ తిని పిచ్చి పట్టినట్లుంది - నీకు?"

"లేదు సీయా! నీ వెన్నడూ నా కళ్ళలోనే వుంటావు."

"నిజంగా! అయితే నేనెలా వుంటానో చెప్త - నా ఎత్తెంతో చెప్త?"

"ఎత్తుకు తగ్గలావుతో - తెల్లగా వున్న నీ ఎత్తు అయిదడుగుల నాలుగంగుళాలు. ఎత్తే కాదు! నీ వైటల్ స్టాటిస్టిక్స్ కూడా చెప్తాను -

36-24-36"

"ఓ! రెండంచీలు అటు ఇటుగా సరిపోతోంది. అయినా, నేను ఐశ్వర్యారాయిని కాదు."

"నా మనో నేత్రానికి నీవు మిస్ వరల్డే కాదు. మిస్ యూనివర్స్వి కూడా."

"అహా!..."

"నీ ఎద పొంగులు నా చేత్తో తాకి తరించాలని, నీ పెదాల మధువును నా నోటితో పీల్చి విన్ను ముద్దులతో ముంచెత్తాలని, నీ... .." ఇకపై ఆ మాటలు వినలేకపోయాడు ముచ్చెమటలు పోసిన - రామనాథం. అయినా చివర తన ధర్మపత్ని - సుమిత్ర -

"ఫోన్లో ఉత్త నోటిదూల తీర్చుకోవడమేనా! లేక ఎదురుపడి కసి తీర్చుకునే సత్తా ఏమైనా వుందా?" అన్న మాటలు అతని చెవిలో పడ్డాయి. పది గొంతెందిపోయింది. నోరు పిడచకట్టుకుపోయింది. గుండె గాబరాగా కొట్టుకొని స్పృహ తప్పే పరిస్థితిలో రామనాథం వుండగా, సుమిత్ర బెడ్రూంలోకి ఎంటరయింది. ఏం చేయాలో దిక్కుతోచక గబాళ్ళ పడకపై పడిపోయి కళ్ళ మూసుకున్నాడు - రామనాథం.

పడకపై సుమిత్ర తన పక్కన కూర్చున్నప్పుడు తన వొంటిపై తేళ్ళు, జెర్రులు పాకినట్టయింది - రామనాథానికి.

"ఏం! ఇంకా నిద్రపోలేదా?" అంది అమాయకంగా ఆ నయనంచకి - ఆ నంగనాచి!

నరకయాతన అనుభవిస్తూ కాసేపలాగే పడు కున్న రామనాథాన్ని ఉద్దేశించి

"ఎలా పడుతుందిలే! నిద్ర - ఫోన్లో అంత ఘాటు నరకసల్లాపాలు విన్నాక!" అంది సుమిత్ర.

"మీరింకోసారి అలాంటి నీచమయిన డబ్బీ ఫోన్కార్నీ జోలికి పోకుండా నేను, రమా కలిసే ఈ ఫోన్కాల్ ఏర్పాటుచేశాం" అంది అయోమయంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న రామనాథంతో - సుమిత్ర.

చెమట

"మన కంపెనీ అభివృద్ధి కోసం ప్రతి ఒక్కరూ చెమటోడ్చి పనిచేయాలి. అది చూసుకోవాల్సిన బాధ్యత నీది! అంటూ ఓనర్ గారు నా దగ్గర అన్నారు!"

"అలాగా! మొదటిగా మువ్వేం చేశావ్?"

"ఆఫీస్ లో ఎవరూ ఫేస్ వేసుకోకూడదని సర్క్యూలర్ నంపాను."

- శ్రీనివాస్

ఒక్క నిమిషం ఆగు బోబు... కు దువ్వకుండా...!!